Православни основац

Дечији часопис Епархије зворничко-тузланске ❋ број 3 ❋ година 2019 ❋

800. година аутокефалности Српске Православне Цркве

1219. 2019.

СВЕТИ ПРВИ
САВА АРХИЕПИСКОП СРБСКИ
ЈЕР СУ УСКА ВРАТА И ТЕСАН ПУТ ШТО ВОДЕ У ЖИВОТ
СВЕТИ
СИМЕОН МИРОТОЧИВИ
ПРИБЕГИТЕ ЧЕДА ВОЗЉУБЉЕНА, ПОСЛУШАЈТЕ МЕНЕ, СТРАХУ ГОСПОДЊЕМ НАУЧИЋУ ВАС

Православни основац

САДРЖАЈ

02 Епископ ФОТИЈЕ- Деца су утеха света

03 Молитва Анђелу чувару

04 Аутокефалност СПЦ

05 Обоји илустрцију

06 Пјесмица Свети Сава

07 Манастир Хиландар

09 Богородични празници

12 Интернет и друштвене мреже

14 Љуби ближњег свога

16 Прича о Светом Сави

18 Занимљивости из православног свијета

20 Манастир Жича прво сједиште Српске Цркве

22 Епархијско и Републичко такмичење из вјеронауке

24 Светосавски камп у манастиру Озрен

Излази са благословом
Његовог Преосвештенства
Епископа зворничко-тузланског
г. ФОТИЈА

Година I, број 3,

Издавач: Издавачка кућа Епархије зворничко-тузланске Синај

За издавача: ђакон Бојан Чечар

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

протојереј-ставрофор
Јован Михајловић

презвитер
Синиша Шаренац

протођакон
Драган Поповић

ђакон
Бојан Јокановић

ђакон
Владо Мојевић

Деца су утеха света

Будимо као деца безазлени, будимо
као деца насмејани
Деца су утеха света, да земља
буде дечија планета, где би
се чуло само мама и тата и
никад не би било рата

Будимо као деца насмејани,
да нам никад не прођу дечији дани

Деца су позвана, да приступе
Христу и он им обећа Царство Небе-
ско, певајмо и ми песму исту, да
вечно будемо у загрљају Христу

Да никад не прођу дечији дани,
да будемо заувек раздрагани.

Епископ зворничко-тузлански

Молитва анђелу чувару

Анђеле Божији, чувару мој свети,
који си ми од Бога са небеса
послат да ме чуваш,
усрдно ти се молим:
ти ме данас просвијетли,
и од сваког зла сачувај,
и упути ме на дјела
добра и прави пут.
Амин.

АУТОКЕФАЛНОСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ И ЊЕН ЗНАЧАЈ ЗА НАС СРБЕ

Трудом својим све си преобратио!

Српски народ је примио хришћанство у 7. вијеку, али тада још нисмо имали сопствену црквену организацију, јер смо потпадали под јурисдикцију Охридске архиепископије, а то је значило да Срби нису имали своје владике и своје српско свештенство. Свети Сава (Растко Немањић) је 1219. године рукоположен од стране цариградског патријарха Манојла I за „архиепископа српских и приморских земаља“, а српска црква добила аутокефалност и достојанство Архиепископије. Од тада се српски архиепископ бирао и посвећивао у српској земљи и биран је из српског народа. Свети Сава се потом враћа у Србију, али иде преко Хиландара, одакле узима своје најбоље ученике-монахе за будуће епископе у Србији. На путу за Србију кратко вријеме проводи у Солуну, гдје довршава састављање Законоправила (Крмчија) као црквенодржавног законика или Устава којим се законски регулише уређење самосталне Српске цркве. Прва Савина брига сада је била да у живот спроведе уређење Српске цркве. Поред постојеће три епархије, Сава оснива још осам нових епископија и то: Жичку (сједиште Српске цркве - Архиепископије је у манастиру Жичи), Зетску Хвостанску, Хумску, Топличку, Будимљанску, Дабарску и Моравичку. Сједиште сваке епархије било је у манастиру. Манастире су њихови градитељи - ктитори обдарили имањима (њивама, шумама, виноградима, пашњацима, воћњацима...) да би могли да се издржавају и обављају своју веома важну духовно-просветитељску мисију у народу. Сви новопостављени епископи добили су по један примјерак-препис Крмчије, која их је руководила у управљању својим црквама и манастирима. У манастиру Жичи који је одређен за сједиште Архиепископије, одржан је на Спасовдан 1221. године државно-црквени сабор. На овом сабору је Сава крунисао за краља свог брата Стефана. Тим чином Србија је добила првог српског краља - Стефана Првовјенчаног, а самим тим постала и краљевина. Сава је том приликом, одржао своју познату Жичку бесједу о православној вјери, у којој поучава краља, и властелу, новоизабране епископе, игумане и сав народ основним истинама православне хришћанске вјере, али на основу Светог Писма, дјела светих Отаца Цркве, васељенских и помјесних сабора.

Обој илустрацију

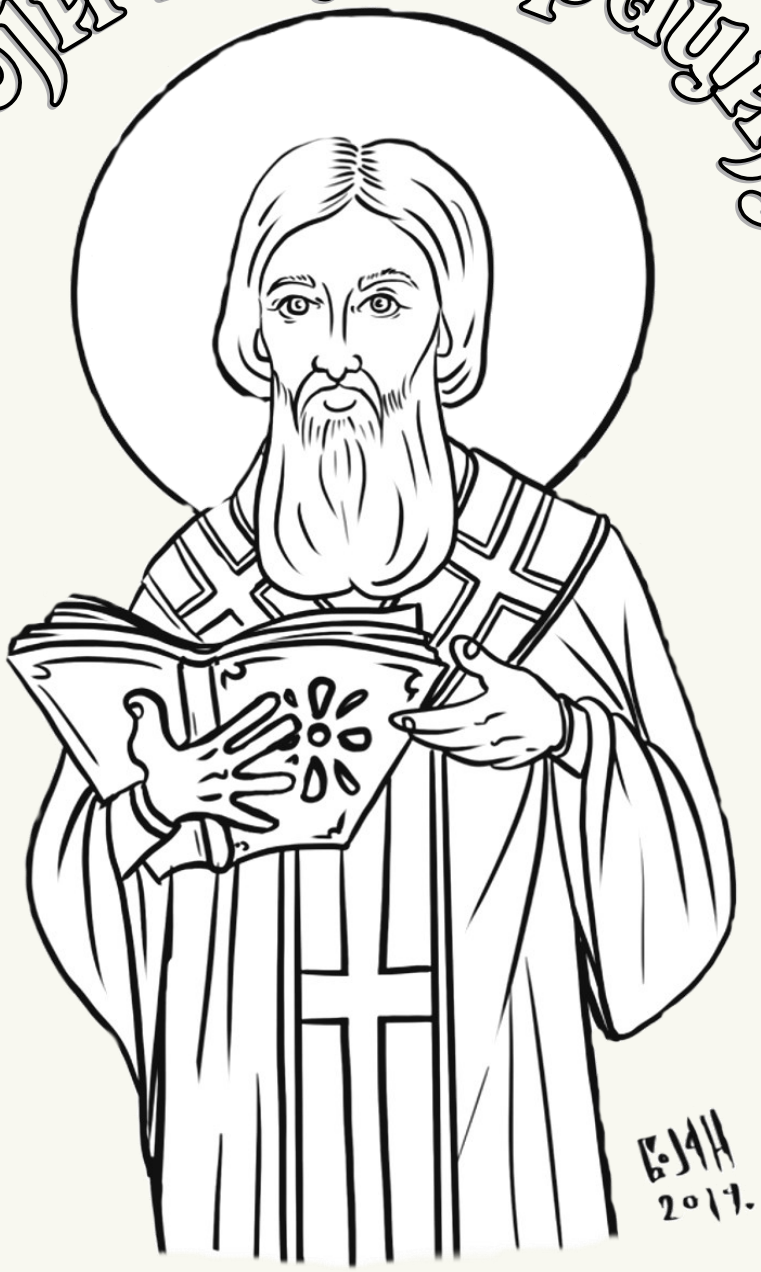

Пошто обојиш илустрацију напиши прву строфу Химне Светом Сави

Свети Сава

Хвала ти Немања, хвала ти Ана
што сте родили оваквог великана
јесте да сте га одгајали за земаљског цара,
а видите га сад, сједи крај Господара.

Њега није интересовало богатство
Живио је за слогу, љубав и братство,
знао је он гдје ићи мора
зато је смјело побјегао са двора.

Ишао је правим путем, ка манастиру,
тежио је вјери, молитви и миру,
хтио је да Србима кроји праву бајку,
али је то чудило оца и мајку.

Чудило их то што им је син
могао бити моћни властелин,
требао је да влада као и преци
и да традицију шири и даље својој дјеци.

Али не, он постаде светац,
Српске цркве глава, књижевности отац,
вољело је свако мало дијете
великог Архиепископа наше Цркве свете.

За Светим Савом пође и Немања,
жељан вјере, о Богу сазнања,
наравно замонаши се и он
и доби ново име-монах Симеон.

Живјеше у вјери праведно и како треба,
испоснички живот их одведе до Светог Неба,
и наравно оставише задужбине своје
да нашој земљи поносито стоје.

Хиландару свети, Студенице јака,
Милешево знано,
и ви сами знате да нас напустише светитељи
рано зато хајде да се помолимо Сави
да манастир нама он у рају прави.

Молимо те Саво, српства нашег главо,
побрини се за свој грешни народ,
спаси нас људе, овај убоги род.

Помолимо се Богу за данашње манастире,
и цркве наше што нам вјеру шире,
зажели да има добрих људи као и ти
и да се поново на тебе угледамо сви.

Анђела(Драган)Ђурић VII-1
ОШ“ Сутјеска“, Модрича

МАНАСТИР ХИЛАНДАР
ДУХОВНА КОЛИЈЕВКА СРПСКОГ НАРОДА

Света царска српска лавра Хиландар се налази на Светој Гори Атос (Ἅγιον Ὄρος, Agion Oros), аутономној монашкој заједници у сјеверној Грчкој, на источном краку полуострва Халкидики. Хиландар је четврти по реду у хијерархији светогорских манастира и један од најзначајнијих духовних и културних средишта српског народа. Основали су га на рушевинама старијег манастира 1198. године монаси изузетног угледа, бивши велики жупан Стефан Немања (1166 – 1196) и његов најмлађи син Растко, исти који су створили самосталну средњовијековну државу и аутокефалну Српску цркву. У дугој историји Србије, његови монаси су играли значајну улогу, јер су банске везе њиховог манастира са матичном земљом остале трајне. Велики је удио Хиландараца био и у развоју српске књижевности и умјетности, а најспособнији међу њима, по жељи владара, долазили су и да заузму водеће положаје у Српској цркви. Света царска српска лавра Хиландар је и данас важно мјесто ходочашћа и представља најбогатију ризницу и архив средњовијековног наслијеђа српског народа. Манастир је без прекида настањен од 12. вијека и данас броји више од 50 монаха. Баштина хиландарска је ванвременска и ванпросторна. Манастир Хиландар је први српски универзитет и један од најстаријих у свијету. Сам Свети Сава је оснивач Духовне академије Манастира Хиландара, која живи све вријеме, без престанка до данас. По питању књижевности, религије, проучавања природе, медицине по свим критеријумима био је прави универзитет, који је школовао најбоље познаваоце тог времена. Манастир чува највећу збирку српских повеља, кивота, моштију светих, реликвија, старих икона, има највећи број чудотворних икона у свијету, чак осам, од којих су највредније и најпоштованије: икона Богородице Тројеручице, икона Христа Пантократора и икона Богородице Одигитрије, која се сматра највећим ремек дјелом византијске умјетности тринаестог вијека.

АСОЦИЈАЦИЈЕ

Одиграј са својим пријатељем игру асоцијације и потруди се да што прије дођеш до коначног рјешења.

колона А

ВЛАДАР

колона Б

БУДУЋНОСТ

ВЛАДИКА

колона В

БИБЛИЈСКИ

колона Г

БОГОРОДИЧНИ ПРАЗНИЦИ

Рођење Пресвете Богородице– Мала Госпођина

Пресвета Дјева Марија рођена је од старих родитеља Јоакима и Ане. Отац јој је био из племена Давидовог, а мајка од рода Ароновог. По оцу је била царског, а по мајци архијерејског рода, и тиме предображавање Онога који ће се из ње родити, Цара и Првосвештеника. Већ стари, Јоаким и Ана усрдно су се молили Богу да им подари дијете, да их обрадује као што је некада обрадовао Аврама и Сару даровавши им сина Исака. И Бог их обрадова, дарова им више него су могли и уснити, не само кћерку него и Богомајку. Рођена у Назарету, након три године Пресвета Дјева је одведена у јерусалимски храм, да би се вратила у Назарет гдје је ускоро чула благовијест Светог архангела Гаврила да ће родити Сина Божијег. Овај празник прослављамо 21. септембра.

Увођење у храм Пресвете Богородице– Ваведење

Када је Пресвета Дјева Марија навршила три године, њени родитељи, свети Јоаким и Ана, довели су је из Назарета у Јерусалим, да је предају Богу у храм како су раније и обећали. Била је то свечана поворка Јоакимових и Аниних сродника: напријед су ишле дјевице са упаљеним свијећама, па онда Пресвета Дјева свечано одјевена и украшена, између своје мајке и оца, а иза њих остали сродници и пријатељи. На улазу у храм Дјеву је сачекао првосвештеник Захарија, отац Јована Претече, и увео је не само у храм него и у Светињу над Светињама, у најсветије мјесто храма иза друге завјесе гдје улазе само архијереји и то једном годишње. Родитељи су тада принијели жртву Богу, примили благослов од свештеника и вратили се кући, а Пресвета Дјева остала је у храму. Ту је боравила девет година и родитељи су је често посјећивали. Када су они умрли Дјеву Марију су са дванаест година дали Јосифу, њеном сроднику у Назарету да, под видом обручнице, живи у дјевствености иако то није био обичај у Израиљу. Пресвета Дјева Марија је била прва доживотно завјештана дјевојка, а касније су је слиједиле многе хиљаде дјевојака и младића. Празник прослављамо 4. децембра.

Сабор Пресвете Богородице

Другог дана празника Рођења Господа и Спаса нашег Исуса Христа, 8. јануара по новом а 26. децембра по старом календару, Православна Црква прославља и Сабор Пресвете Богородице. Данас, сва Црква Христова одаје славу и хвалу Пресветој Богоматери, која је родила Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа. Њеним Сабором се назива овај празник зато што се данас сабирају сви вјерни, да прославе Њу, Матер Богородицу, и што се торжествено, саборно, служи у Њену част .

Цијела природа и сва твар поклонила се Христовом рођењу, а први од људи, који су му пришли, били су пастири. Чувајући стражу код стада својих, изненадили су се појавом анђела и славом Господњом, која их је обасјала. И гле, небески благовјесник им рече: „Не бојте се, јер вам, ево, јављам радост велику која ће бити свему народу. Јер вам се данас, у граду Давидову, роди Спаситељ, који је Христос Господ".

Благовијести

Пола године пошто је првосвештенику Захарији пројавио да ће у дубокој старости добити сина који ће бити Господњи Претеча (св. Јован Крститељ), исти Господњи арханђео Гаврило, јавио се Пречистој Дјеви Марији у Назарету, поздравивши је ријечима: Радуј се, благодатна! Господ је с тобом, благословена си ти међу женама! Зачуђеној и уплашеној Дјеви арханђео објашњава необичан поздрав: не бој се, Марија, јер си нашла благодат у Бога! И ево зачећеш, и родићеш сина и надјенућеш му име Исус. Он ће бити велики, и назваће се Син Вишњега, и даће му Господ Бог престо Давида оца Његовог. И цареваће над домом Јаковљевим вавијек, и царству Његовом неће бити краја. На Маријино питање Како ће то бити кад ја не знам за мужа?, арханђео Гаврило одговара: Дух Свети доћи ће на тебе, и сила Вишњега осјениће те; зато и оно што ће се родити биће свето, и назваће се Син Божји. Пречиста Дјева покорно одговара: Ево слушкиње Господње, нека ми буде по ријечи твојој . Благовијести празнујемо 7.априла.

Успење Пресвете Богородице– Велика Госпојина

По Распећу Господа, Пресвета Богородица је наставила да живи код Светог Јована Богослова. Углавном све вријеме до смрти провела је у Јерусалиму. У старости, често се на мјесту Вазнесења молила Господу да је што прије узме себи. Јавио јој се архангел Гаврило и рекао јој је да ће се упокојити за 3 дана. Пожељела је да види све апостоле и сви се они чудесно сабраше, осим апостола Томе. Онда се упокојила мирно, без икакве муке. Апостоли су је сахранили у гроб Светих Јоакима и Ане, у Гетсиманском врту. Трећег дана стиже и апостол Тома. Када су отворили гроб да цјелива тијело Свете Пречисте, унутра га не бијеше, бијеху само плаштанице. Када је Пресвета умрла, било јој је 63 године, а неки сматрају да је живела 72 године. Опште празновање овог празника уређено је по жељи цара Маврикија 528. године. Празник се зове Успење Пресвете Богородице, а код нас се обично назива Велика Госпојина и празнује се 28. августа (15. августа).

Покров Пресвете Богородице

Црква је одувијек прослављала Пресвету Богородицу као покровитељицу и заштитницу хришћана, која својим молитвама умилостивљава Бога према нама грешнима. Безброј пута помагала је појединцима и народима у рату и миру, и свуда у невољама. Догађај који Црква празнује десио се 14. октобра 911. године, у вријеме цара Лава Мудрога (Философа). Било је свенощно бдење у Богородичиној цркви Влахерне у Цариграду. Црква је била пуна народа, а негдје у позадини стајао је свети Андреј Јуродиви са својим учеником Епифанијем. У четири сата послије поноћи, угледао је свети Андреј Пресвету Богородицу са распрострутим омофором изнад народа, као да том одјећом покрива народ. Била је одјевена у златокрасну порфиру, и блистала окружена апостолима, светитељима, мученицима и дјевицама. Свети Андреј показа руком Епифанију и упита га да ли и он види "Царицу и госпођу, како се моли за сав свијет", што Епифаније зачуђен потврди. Због тога догађаја уведено је празновање, да нас подсјећа на тај тренутак и на стално покровитељство Пресвете Богородице кад год то, у невољама, од ње молитвено тражимо.

Обоји илустрацију следећим бојама

1. жута
2. наранџаста
3. црвена
4. плава
5. смеђа
6. тамно црвена

ИНТЕРНЕТ И ДРУШТВЕНЕ МРЕЖЕ

Драги пријатељу,

У претходном броју овог часописа обећао сам вам наставак размишљања о интернету и друштвеним мрежама.

Интернет и друштвене мреже су користан вид размјене информација. За веома мало труда који се уложи за „активности“ на друштвеним мрежама може се у врло кратком року добити невјероватан број „лајкова“ од људи до чијег нам је мишљења стало али и од потпуних незнанаца. Ево један примјер: „ нова фризура“!

Много времена би прошло да у реалном животу добијете похвалу „свиђање“ за нову фризуру на друштвеним мрежама то је незамисливо брзо. И без обзира на вјештину фризера, свима се свиђа.

Колико искрености има у томе?

У реалном сусрету „у свиђању“ , можемо по изразу лица или у очима прочитати неискреност.

Вишак информација које добијемо преко друштвених мрежа као и несвјесна (зависна) потреба да читамо сваку објаву, повећава ниво стреса, што изазива стање умора и меланхолије.

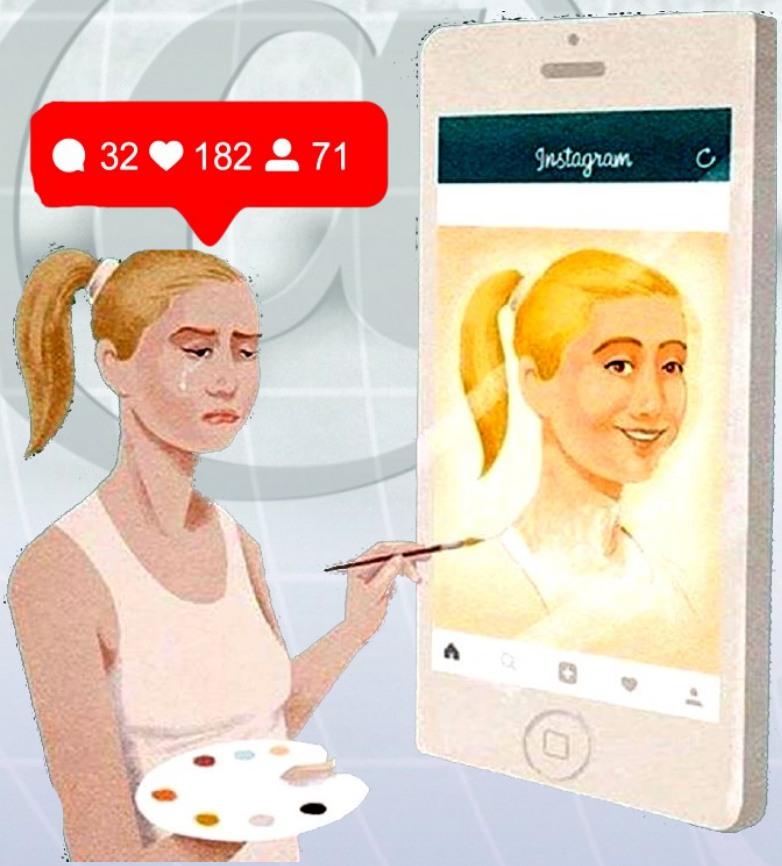

Већина је нешто “лајковала“, тјера нас да и сами то урадимо, иако би, ако би имали више времена за размишљање, вјероватно формирали другачије мишљење.

То „своје“мишљење у виртуелном свијету ријетко је могуће.

У реалном, на срећу, је могуће. Виртуелна комуникација своди се искључиво на вербалну,што крајње штуру и обично граматички некоректну. Невербална комуникација носи више информација и омогућава нам јаснију слику нашег саговорника.

У виртуелном свијету ствара се уљепшана слика себе, односно, дају се само дјелићи, они које желимо да други виде. Нико не поставља или објављује фотографију која се њему самом не свиђа или на којој није лијепо „испао“, него само ону која је „добра“, којом смо сами задовољни.

Тако се ствара емотивно задовољство у виртуелном свијету што нас чини неспособним да уживамо у радостима овог живота али и да се суочимо са стварним животним проблемима.

Наставиће се...

Љуби ближњег свога, као самог себе

Упознати смо са десет Божијих заповијести које је Бог дао Мојсију у Старом Завјету. Међутим Христос који је прекретница ка Новом Завјету све Божије заповијести своди на двије:

1. Љуби Господа Бога свога свим срцем својим и свом душом својом и свом снагом својом.

2. Љуби ближњега свога као самога себе.

Ми ћемо говорити о овој другој, мада се обје својим значењем прожимају и дубоко су повезане. Пошто вјерујемо у Оца, Сина и Светога Духа, чији се међусобни однос заснива на љубави и хармонији, ми треба да и наш међусобни људски однос заснивамо на љубави као међу Светом Тројицом.

Исус Христос је из љубави према нама претрпио страдање и смрт, а својим васкрсењем несебично отворио врата раја. По угледу на Христа, ми хришћани треба да у љубави једни за друге „страдамо“ . Овдје међутим под страдањем мислимо на међусобно помагање, трпљење и старање за ближње.

Ова Христова заповијест задаје и одређена питања на која се треба одговорити, а то су: Ко је наш ближњи? Каква наша љубав треба да буде? Зашто треба да имамо љубав према ближњима?

У Старом Завјету Јевреји су за савоје ближње сматрали само своје сународнике, док је Нови Завјет сам по себи прекретница, па се тако и схватање „ко је наш ближњи“ мијења.

Христос апостоле шаље у свијет да крсте и поуче све народе, па тим дјелом показује да су нам сви људи ближњи без обзира на народност и боју коже.

Сви људи су створени по узору на Бога (по његовом лику и подобију), самим тиме смо сви исти а према томе и ближњи једни другима. Данас живимо на простору насељеном различитим народима, у таквом окружењу ми као православни хришћани својом љубављу према свим људима треба да покажемо да се љепота наше вјере огледа у љубави. Овакво схватање и понашање могу подарити да свако од нас буде мали апостол и проповједник Христов.

Христово страдање за нас произилази из безусловне љубави, које чак превазилази љубав према самоме себи.

Дакле Христова љубав је безусловна јер не тражи ништа за њу. Слиједећи то и ми такву љубав треба да ширимо једни међу другима. Од малих ногу наш живот треба бити испуњен овом врлином. Отац Тадеј каже „какве су нам мисли такав нам је и живот“, из ријечи оца Тадеја схватамо да ако су нам мисли испуњене љубављу тако ће и наш живот бити испуњен љубављу и срећом.

Ми ближње треба да волимо, јер ако је Бог Отац пустио Сина – Христа да страда из своје љубави према нама, а ми ако немамо љубави и жртвовања једни према другима, онда показујемо непоштовање према Богу.Ако само замислимо да један Отац из љубави према нама жртвује Свога Сина, зашто и ми не би жртвовали један дио себе једни за друге.

У овим претходним реченицама налазимо одговор зашто да љубимо – волимо ближње.

Сама поука овог текста је да без љубави нема добрих људи, а без добрих људи нема лијепог свијета у коме обитава срећа. Волимо једни друге да би заслужили љубав Божју, а самим тиме и рај – Царство Небеско.

Марко Томинчић

студент теологије

Свети Сава и отац и мати с малим дјететом

Донијели отац и мати мало, новорођено дијете у цркву, Светом Сави, и замолили га, да дијете благослови, и да му да срећу. "Ја ћу га благословити, као што је и Исус дјецу благословио, али му срећу не могу дати. Само ви, родитељи његови, ако га од младости научите: да ради, да штеди, да не лаже, да не краде, да слуша, да је побожно, да поштује старије, да је у свачему умјерено; а нарочито ако га будете упутили да добро чува своје здравље. "

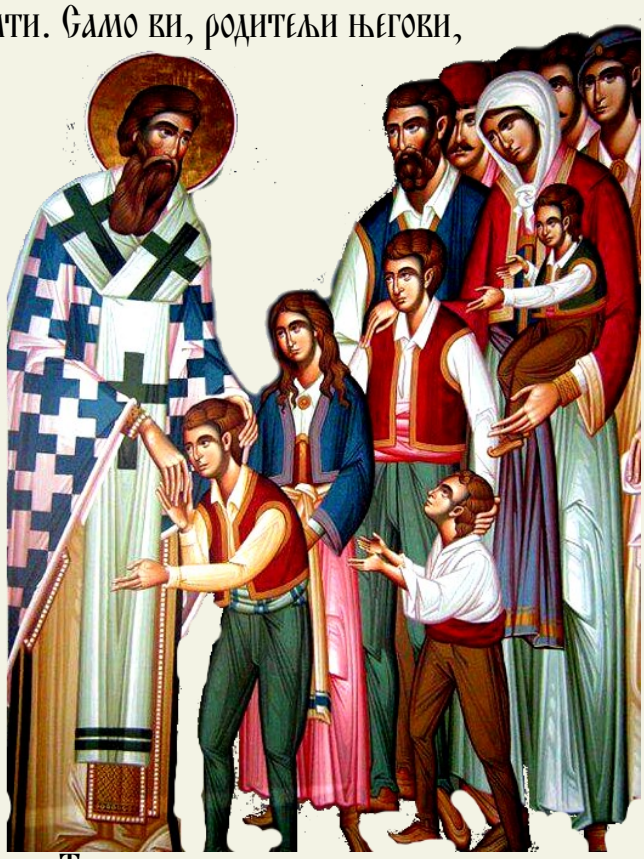

Родитељи су учинили, што им је светац казао, па је од њиховог малог дијетета постао је добар, раден, поштен, и побожан човјек. То се после чуло на далеко, па је са свију страна долазио силан народ и доводио малу дјецу Светом Сави, да их благослови и подари им срећу. А Свети Сава свима је одговарао као и онима првима.

Попуни правилно рубрике словима како би добио право значење појма

Ђ	Е	Н	Л	А

Р	М	А	Х

Х	Т	С	И	О	С	Р

А	Ц	Д	Г	Б	О	О	Р	О	И

К	Н	Т	И	Е	Ш	В	С	И

Занимљивости из Јапан

Свети Николај Јапански донио је православље у земљу излазећег сунца средином 19. вијека. Његово мисионарење почело је сусретом са самурајем шинтоистичким свештеником Савабе Такумом. Наоружан катаном, са намјером да убије младог проповједника стране религије, бива поражен благом . вијешћу Јеванђеља , поставши први јапански обраћеник у Православље. На Крштењу је добио име Павле, а касније је постао први јапански православни свештеник.

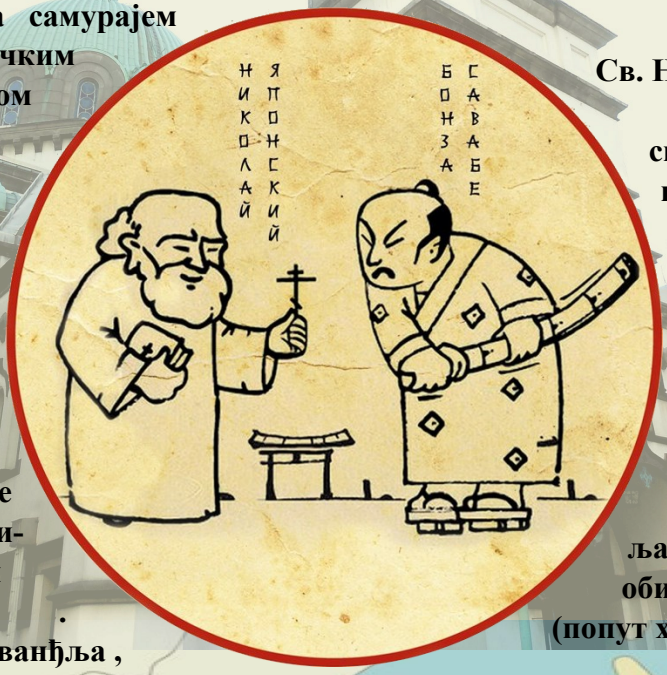

Св. Николај Јапански обратио је скоро 20.000 Јапанаца, превео молитвенике на јапански језик и активно учествовао у градњи храмова који данас представљају национална обиљежја Јапана. (попут храма Васкрсења у Токију).

Јапанска православна црква стекла је аутономију 1970. године. Први поглавар аутономне Цркве био је Владимир Нагоски, а од 1972. поглавар је Јапанац, Теодосије Нагашима. Његова је титула: „Архиепископ Токија и митрополит цијелог Јапана“. Сједиште Цркве је у Токију. Данас има три епископије, Токио, Сендаи и Нагашима. Јапанска црква није тако бројна. Православних Јапанаца има око 40.000 вјерника. У Токију је отворена Богословија, гдје студирају будући јапански свештеници, мада многи млади своје студије богословља завршавају у Европи и Америци.

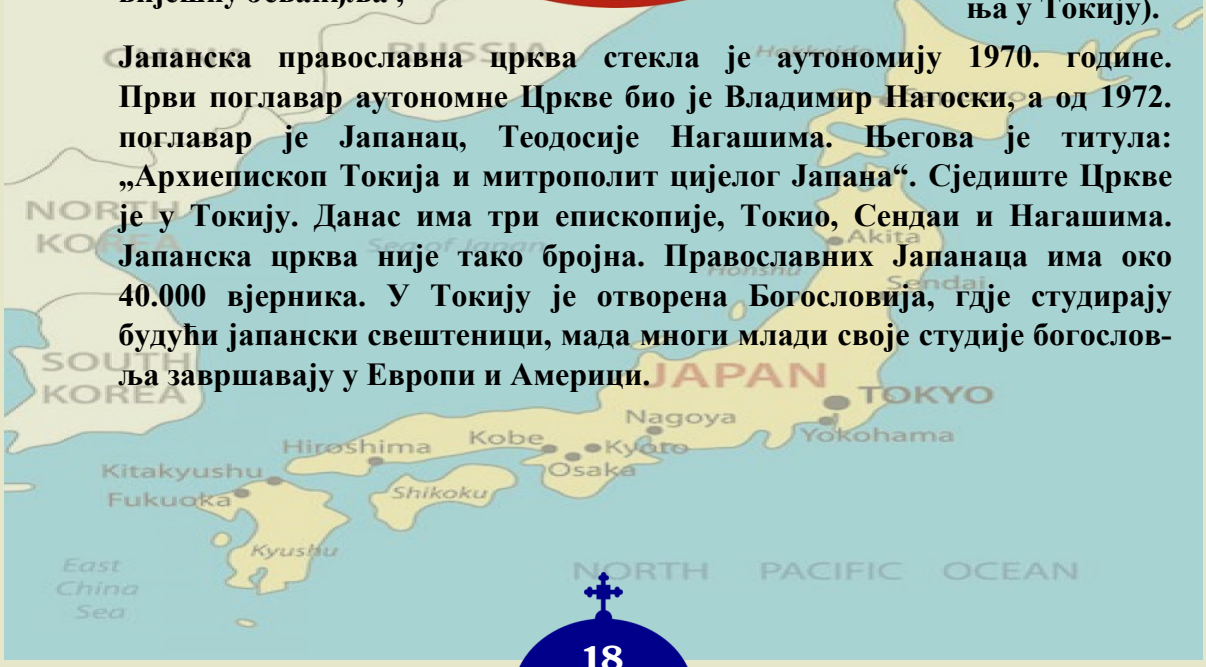

ПРАВОСЛАВНОГ СВИЈЕТА

АЉАСКА

Дјечак Герман , рођен 1756.г. у Русији, још од дјетињства свога показивао је велику вјеру и жељу да живи за Бога. Са 16 година се замонашио и након неколико година једноставног монашког живота одлази у познати Валаамски манастир, који се налази на острву усред језера. Одатле, по благослову старца Назарија, са још 7 монаха одлази Герман у Америку, на Аљаску, и тамо започиње мисионарски рад. На острву Кодијак, ширили су Јеванђеље и крстили многобројне старосједиоце Алеуте. Осим ширења Христовог Јеванђеља монаси су штитили локално становништво од експлоатације и злостављања. Због тога су и сами монаси мучени, злостављани и малтретирани.

Герман је једини преостао у овој мисији, остали су или убијени, или умрли природном смрћу или се вратили у Русију.

Он, Герман, сели се на осрво Јела и ту од 1808.г.до 1818.г. живи у земуници у којој се моли Богу, пости и тихује. Ту земљу назвао је Нови Валаам. Помагао је дјеци која су остала без родитеља. Носио је исту одјећу и љети и зими, трпећи страшне крајности аљаског поднебља.
Кад се упокојио у својој земуници је и сахрањен. Поред његове испоснице касније је саграђена капелица коју је често посјећивало локално становништво. Молили су се св. Герману да их заштити од цунамија, пожара и епидимија. Он је први светитељ на тлу Америке канонизован од стране Православне Цркве.

МАНАСТИР ЖИЧА, ПРВО СЈЕДИШТЕ СРПСКЕ АРХИЕПИСКОПИЈЕ

Половином 13.вијека Стефан Првовјенчани, први српски краљ заједно са својим братом Светим Савом првим српским архиепископом, подиже манастир Жичу, која се налази у близини данашњег града Краљева. Градња манастира је завршена до Сабора, на храмовну славу Вазнесења Господњег 20.05.1221.године.

Пошто је Српска Црква стекла самосталност њено сједиште бива смјештено управо у манастир Жичу. гдје ће се налазити све до најезде Татара (крајем XIII вијека) када је манастир дјелимично уништен, а сједиште Цркве премјештено у Пећ.

Краљ Милутин почетком 14.вијека обнавља манастир, након чега је Жича дуго времена било мјесто крунисања краљева из династије Немањић због чега је манастирска црква позната као „Седмоврата“. Главни манастирски храм посвећен је Вазнесењу Господњем и карактеристичан је по томе што је саграђен у „рашком“ стилу због чега постаје узор за све српске цркве грађене у 13. и 14. вијеку. У вијековима послије, манастир је неколико пута рушен и обнављан, а последњи пут је обновљен после земљотреса 1987.године, када је доведен у своје аутентично стање из 13.вијека. Важно је поменути да су у њему током својих крунисања миропомазани краљеви Александар Обреновић и Петар Први Карађорђевић и тиме се надовезали на традицију Немањића.

СВЕШТЕНИЧКЕ ОДЕЖДЕ

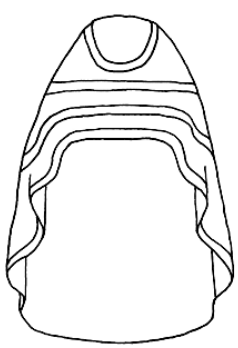

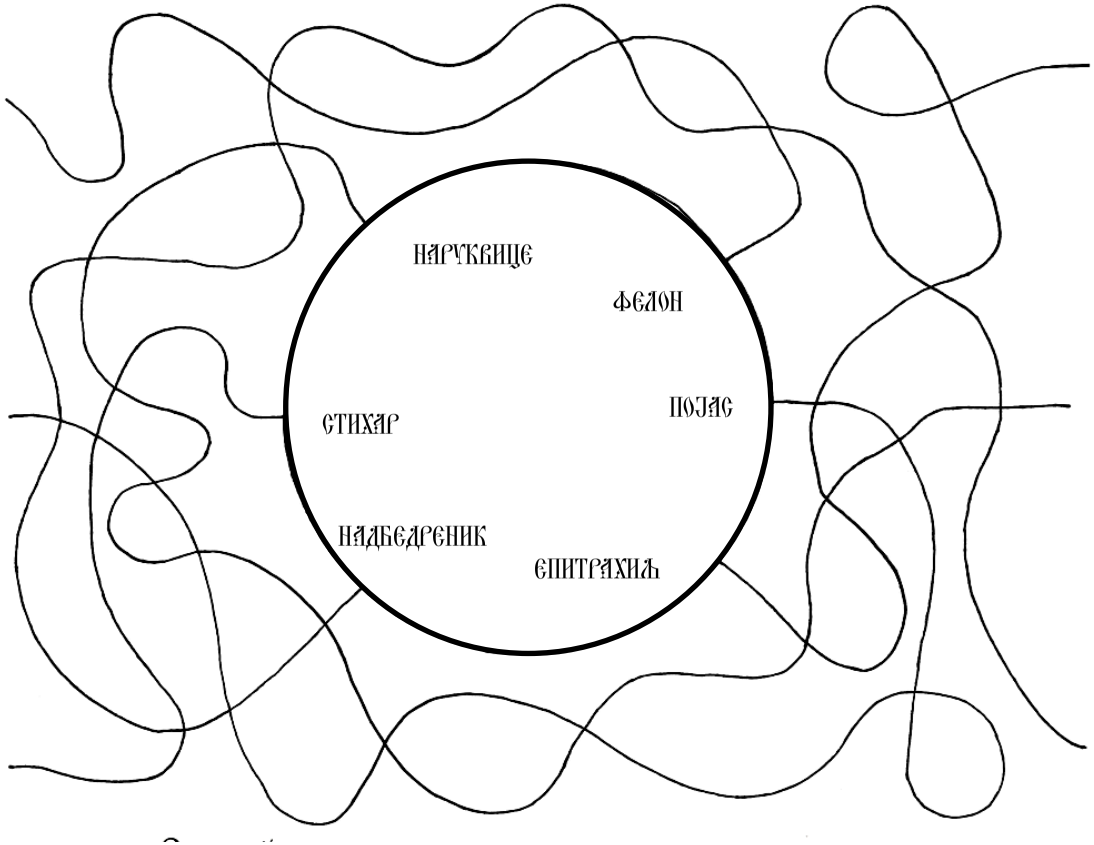

Открн имена свих свештеничких одежди, правилно их повежи са називом ком припадају, а затим испод сваке запиши њен правилан назив.

Епархијско такмичење из вјеронауке

У организацији Мисијског фонда Епархије зворничко-тузланске и Педагошког завода Републике Српске, у суботу 30. марта 2019. у ОШ Свети Сава у Броду, одржано је епархијско такмичење ученика шестих разреда са подручја Епархије зворничко-тузланске.

Гостопримљиви домаћини учинили су боравак ученицима и вјероучитељима још пријатнијим. Такмичаре и њихове вјероучитеље поздравио је, у име школе домаћина, господин Брано Гојковић, директор школе, а у име Канцеларије за вјерску наставу Епархије зворнико-тузланске протојереј-ставрофор Јован Михајловић. Ученици су своје тестове урадили у правилником предвиђеном времену, а најуспјешнији су постигли следеће резултате:

1. **Филип Грујичић** - Прва основна школа Сребреница, вјероучитељ о. Александар Млађеновић - 95 бодова

2. **Алекса Михајловић** - Друга основна школа Брчко, вјероучитељ ђакон Драган Поповић - 94 бода
3. **Бранко Иванић** - П.П. Његош Теслић, вјероучитељ ђакон Тадија Никчевић - 91 бод
4. **Немања Ђурић** - ОШ Дворови у Дворовима, вјероучитељ ђакон Велислав Мишура - 91 бод
5. **Јустин Теофиловић** - ОШ Свети Сава Брод, вјероучитељ ђакон Горан Марјановић, 90 бодова

Ови ученици су остварили пласман на Републичко такмичење које ће бити одржано 11. маја 2019. године. Свим учесницима и њиховим школама уручени су пригодни поклони, а припремљено је и послужење за све присутне.

Републичко такмичење из вјеронауке

Ученици из Епархије зворничко-тузланске показали су завидно знање из православне вјеронауке освојивши прва четири мјеста на републичком такмичењу.

У суботу, 11. маја 2019. године, у ЈУ ОШ "П.П. Његош" у Теслићу, одржано је 9. РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ из Православне вјеронауке. На такмичењу је учествовало 14 ученика 6-их разреда. Област из Православне вјеронауке, из које су се ученици такмичили, била је "Свети Сава". Поздравне ријечи, на отварању такмичења, је упутио начелник општине др Милан Миличевић, затим су се учесницима такмичења обратили: Горан Зарић, директор школе и др Славољуб Лукић, савјетник у Републичком педагошком заводу за Православну вјеронауку. Овогодишње такмичење завршило је свечаним ручком у парохијској сали храма Пресвете Тројице, чијој љепоти су се учесници такмичења, са својим вјероучитељима и вјероучитељицама, дивили, саслушавши говор протојереја-ставрофора Вукана Субића, о историјату храма. За све ученике, овог такмичења, обезбијеђен је камп у манастиру Озрен, док је за три најбоља обезбијеђено и четрнаестодневно путовање на острво Крф (Грчка).

РЕЗУЛТАТИ:

1. АЛЕКСА МИХАЈЛОВИЋ, "ДРУГА ОСНОВНА ШКОЛА" БРЧКО (ђакон ДРАГАН ПОПОВИЋ) - 98 бодова
2. ФИЛИП ГРУЈИЧИЋ, "ПРВА ОСНОВНА ШКОЛА" СРЕБРЕНИЦА (о. Александар Млађеновић) - 94 бода
3. БРАНКО ИВАНИЋ, ЈУ ОШ "П.П. Његош" Теслић (ђакон Тадија Никчевић) и **ЈОВАНА ГАТАРИЋ** ЈУ ОШ "Свети Сава" Бањалука (вјероучитељ Владимир Лончар) – 91 бод
4. ЈУСТИН ТЕОФИЛОВИЋ, ЈУ ОШ "СВЕТИ САВА" БРОД, (вјероучитељ ђакон Горан Марјановић) и **ТАЊА КНЕЖЕВИЋ**, ЈУ ОШ "Десанка Максимовић" Трн,(вјероучитељ о. Александар Павичар) – 88 бодова
5. ЛАНА ГРАНОЛИЋ, ЈУОШ "Бранко Радичевић" Бања Лука,(вјероучитељ Драган Ђурић) – 87 бодова
6. ВАСИЛИЈЕ ШУПИЋ, ЈУ ОШ "Његош" Берковићи – 86 бодова
7. ГЕОРГИНА КОВАЧ, ЈУ ОШ "Алекса Шантић" Војковићи – 84 бода
8. БОЈАН ЧИВЧИЈА, ЈУ ОШ "Вук Караџић" Мркоњић-Град
9. МИЛАНА ЂЕНАДИЈА, ЈУ ОШ "Данило Борковић" Градишка - 82 бода
10. АНДРЕА ПОПОВИЋ, ЈУ ОШ" Соколац" Соколац - 80 бодова
11. НЕМАЊА ЂУРИЋ, ЈУ ОШ "Дворови" Дворови - 76 бодова
12. ДАНИЦА АЛЕКСИЋ, ЈУ ОШ "Бранко Ћопић" Бања Лука

Светосавски омладински камп у манастиру Озрен

Благословом Његовог Преосвештенства Епископа зворничко-тузланског г. Фотија, а у организацији Мисијског фонда Епархије зворничко-тузланске, отворен је пети по реду Светосавски омладински камп у Манастиру светог Николе на Озрену. Званичком отварању рада кампа присуствовали су начелник Општине Петрово г. Озрен Петковић, представница World Vision-а гђа Никица Рељић-Лубура, архимандрит Гаврило (Стевановић) игуман светониколајевске обитељи на Озрену и представници локалних институција. Камп се одржава у периоду од 13. јула до 03.августа у три седмодневне смјене са по 24 полазника. У периоду од 20-27. јула у Светосавском омладинском кампу "Свети краљ Драгутин", при манастиру светог Николе на Озрену, боравила је друга група полазника. Друга група је бројала 23 полазника који су дошли из различитих градова: Бијељина, Брчко, Београд, Трн, Челинац, Прњавор, Теслић, Зворник, Добој и Сребреница. У току седмодневног боравка полазници су се у манастиру Озрен упознали са историјом, културом и духовним животом самога манастира.Поред тога, полазници су активно учествовали у креативним радионицама из Светога Писма, историје, екологије, умјетничке фотографије, вајарства, калиграфије и другим радионицама које нису предмет редовних школских планова и програма. У току слободног времена полазници су вријеме проводили бавећи се спортом, играјући друштвене игре, гледајући документарне филмове, упознавајући се са историјским и културним благом Озрена. Поред боравка у манастиру Озрен учесници кампа обишли су знаменитости града Добоја.

Одржавање кампа помогли су наши партнери: World Vision BiH, Катихетски одбор Министарство културе и информисања – Влада Србије, Општина Петрово

Нацртај манастир спајајући тачкице од 1 до 55, а затим обоји

На слици се налази манастир у коме је одржан Светосавски омладински камп „Свети краљ Драгутин“

Препознај и напиши који је ово манастир

которна Г:библијски,стари,Атина,језик, грчки
которна А:владар, монарх,господар,римски, цар
которна Б:будућност,лепемија,Јован,Илија,пророк
которна В:владика,свештеник,архијереј,први,просвештеник
Коначно рјешење асоцијалије :Христос

Распоред часова

ПОНЕДЕЉАК	УТОРАК	СРИЈЕДА	ЧЕТВРТАК	ПЕТАК

Православни основац

МОЛИТВА ПРИЈЕ УЧЕЊА

Свеблаги Господе, пошаљи нам благодат Твог Светог Духа да оснажи наше духовне силе, да би пазећи на учење које нам се предаје порасли Теби, нашем Творцу на славу, родитељма нашим на радост, а Цркви и отаџбини нашој на корист.

МОЛИТВА ПОСЛИЈЕ УЧЕЊА

Благодаримо Ти, Творче, што си нас удостојио Твоје благодати те смо примили учење. Благослови наше старјешине, родитеље и учитеље који нас воде познању добра, и дај нам силу и моћ да продужимо ово учење..

Будите творци ријечи, а не само читаоци,
помишљајући у себи, да који слуша ријечи и не чини
што је заповијеђено њима, такав је сличан човјеку који
гледа лице своје у зрцалу: јер позна се, и отиде, и
одмах заборави какав је био. А који је проникнуо у
савршени закон слободе, оставши у њему, овај неће
бити заборавни слушалац, него је творац дјела,
блажен је тај.